

A Győri Ítéltábla a Fodorné dr. Máté Zsuzsanna ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Strausz Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen **vízdíj megfizetése** iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2017. július 11-én kelt 32.P.40.051/2013/87. számú ítélete ellen az alperes által 88. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.081.270,- (Egymilliónyolcvanegyezer-kétszázhetven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt nap alatt 65.417.995,- Ft tőkét, és ezt az összeget érintően 2012. október 7-étől a késedelemmel érintett naptári félév utolsó napján irányadó jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamatot, továbbá 5.026.918,- Ft perköltséget; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Határozatának indokolásában rögzítette, a felek - a felperes, mint átadó, valamint az alperes, mint átvevő - 2006. szeptember 28-án határozatlan időre ivóvíz átadás-átvételi szerződést kötöttek. A szerződés II. pontja értelmében az ivóvíz átadás-átvétel helye (átadási pont, a továbbiakban: ÁTP) ... Vízmű-rendszer ... távvezetékén a ... helyrajzi számú ingatlanon kialakított „Északi Új Átadási Pont” (a továbbiakban: ÚÉÁTP); az elszámlolás az itt beépített indukciós vízmérőn mért mennyiség alapján történik. Az ÁTP a felek között üzemeltetési határt nem jelent, az ÁTP utáni vezetékszakaszt a „Déli Átadási Pontig” (a továbbiakban: DÁTP) változatlanul az átadó üzemelteti. A szerződés V.2. pontja értelmében ÚÉÁTP üzembe helyezéséig az átadott vízmennyiség mérése a Régi Északi Átadási Ponton (a továbbiakban: RÉÁTP) és a DÁTP-n lévő vízmérőkön történik. Az átadott víz díját a szerződés VI.1. és VI.4.pontjai értelmében díjképlet alkalmazásával kell kiszámítani, azt a szerződés VII.1. pontja szerint a felperes a tényleges vízátvételnek megfelelően havonta számlázza az alperesnek, amely a számla ellenértékét tizenöt napon belül átutalással teljesíti.

Az általa átadott vízmennyiségre vonatkozó adatok rögzítésére, továbbítására, továbbá a vízellátási és a szennyvízhálózati rendszer működtetésének szabályozására a felperes internet-alapú irányítástechnikai rendszert, ún. SCADA rendszert alkalmaz.

Az ÚÉÁTP üzembe helyezése, műszaki átadása 2012. május 31-én történt meg; az ide beszerelt és kalibrált vízmérőt ugyanakkor 2012. december 3-áig nem hitelesítették. Hitelesített mérő felszerelésére e napon került sor.

A nem hitelesített mérő adatain alapuló számlákat az alperes nem fogadta be, azokat a felperes sztorizta, és a RÉÁTP-n, valamint a DÁTP-n lévő mérők alapján új számlákat állított ki. Az alperes a 2013. januárja és márciusa között kiállított számlák ellenértékét sem teljesítette.

Az ivóvíz-vezetékéről az ÚÉÁTP és a RÉÁTP között elágazás nyílik a ... Magyarország Gyártó- és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: ...) gumigyára felé. E cégnek az alperes szolgáltat vizet, mely áthalad az ÚÉÁTP-n, de nem feltétlenül folyik keresztül a RÉÁTP-n lévő mérőn. Ha a ... részére nem történt vízszolgáltatás, a RÉÁTP-n és a DÁTP-n lévő mérőkön mért fogyasztás összege elméletileg egyezik az ÚÉÁTP-n lévő mérőn mért fogyasztással; a különbség csőtörésből, illetve vezetékmosatásból származhat. Ha a ... részére történt vízszolgáltatás, abban az esetben a RÉÁTP-n és a DÁTP-n mért fogyasztás, továbbá a ... felé átadott vízmennyiség összege adja ki az ÚÉÁTP-n mért fogyasztást, ugyanakkor a ... részére átadott vízmennyiség - mivel az nem feltétlenül folyik keresztül a RÉÁTP-n - nem ismert. Ha a RÉÁTP-n és a DÁTP-n mért fogyasztás összege nem egyezik az ÚÉÁTP-n mért fogyasztással, annak oka lehet csőtörés és vezetékmosatás miatti vízfolyás, valamint a ... részére a RÉÁTP-n lévő mérő közbeiktatása nélkül történő vízáradás is.

A vezetékrendszernek az ÚÉÁTP utáni szakaszán többször volt csőtörés, az átadott víz részben elfolyt, mért fogyasztás pedig nőtt.

Az alperes - ideértve a csőtörés miatt elfolyt víz mennyiségét is - 2012. májusában 31.854 m³, 2012. júniusában 51.589 m³, 2012. júliusában 64.398 m³, 2012. augusztusában 55.612 m³, 2012. szeptemberében 50.980 m³, 2012. októberében 63.163 m³, 2012. novemberében 41.617 m³, 2012. decemberében 34.453 m³, 2013. januárjában 24.038 m³, 2013. februárjában 35.168 m³, 2013. márciusában 1.154 m³ vizet vett át; az ÚÉÁTP utáni vezetékszakaszon ebből csőtörés folytán 2012. június 15-e és 2012. július 4-e között 6.894 m³, 2012. szeptember 17-e és 2012. október 4-e között 14.369 m³, 2012. október 25-e és 2012. november 11-e között 4.637 m³, míg 2012. november 23-a és 2012. december 10-e között 24.029 m³ folyt el. Az alperes kizárólag a 2012. júniusában átvett víz ellenértékét fizette meg.

A törvényszék rögzítette, hogy a felperes végleges kereseti kérelmében 65.488.291,- Ft és ennek kamata megfizetésére kérte kötelezni, hivatkozással arra, hogy átadott vízmennyiség ellenértékét nem fizette meg. Arra is hivatkozott, hogy az alperes a ... részére úgy is tudott vizet szolgáltatni, hogy azt az RÉÁTP és a DÁTP nem mérte.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a RÉÁTP-n és a DÁTP-n lévő vízmérők nem voltak hitelesek, méretlenül vizet nem vett át, az ÚÉÁTP-tól a vezetéket a ... felé soha nem volt nyitva. Mindemellett 77.279.609,- Ft összegben beszámítási kifogást is előterjesztett; véleménye szerint a szerződés megkötése után csőtörés miatt vagy más okból elfolyó vízmennyiség után ilyen összegben fizetett jogalap nélkül a felperesnek.

A törvényszék a keresetet túlnyomórészt alaposnak ítélte meg.

Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy az átvett vízmennyiség bizonyítása a felperes, a csőtörés, vezetékmosás miatt elfolyt mennyiség bizonyítása pedig az alperes terhére esett; az alperes csupán az ezen utóbbi okok miatt elfolyt vízmennyiség ellenértéke megfizetése alól mentesülhet. Kiemelte azt is, hogy 2012. május 31-e után elszámolás alapjául az ÚÉÁTP-n lévő mérő szolgál.

A törvényszék az átvett vízmennyiség, illetve a csőtörés miatt elfolyt vízmennyiség mértékének meghatározásakor jelentőséget tulajdonított a ... Kft. részéről szakvéleményt készítő dr. szakértő 2 igazságügyi távközlési, informatikai és mérés-technikai szakértő szakvéleményének. A szakvéleményből kitűnik, hogy a SCADA rendszer adatai felderíthetővé teszik a csőtörés, mosás miatt elhasznált, át nem adott vízmennyiséget, az egyes üzemmódokban pedig az alperes vízfelhasználásának mértéke nagy pontossággal megállapítható. Előfordultak üzemzavarok, amikor a fogyasztásmérő működése leállt, vagy azt megkerülték; voltak ugyanis olyan időszakok, amikor a ...i Átadó Ponton (a továbbiakban: RÁTP) és az ÚÉÁTP-n víz áramlott be, ugyanakkor a rendszer fogyasztást nem mutatott.

Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, az alperesnek azon állítása vonatkozásában, miszerint a víz elterelésére az ÚÉÁTP lezárása miatt nem volt lehetősége, tanúbizonyítást folytatott le, a meghallgatott tanúk vallomásai azonban nem voltak egybehangzóak, másrészt e vallomások az objektív mérési adatok megcáfolására nem alkalmasak.

Az elsőfokú bíróság az átadott, valamint a csőtörések miatt elfolyt vízmennyiség kapcsán - havi bontásban - a következő megállapításokat tette:

- 2012. májusában az átvett vízmennyiség ellenértéke 8.608.734,60,- Ft, csőtörés nem volt.
- 2012. júliusában az alperes 64.398 m³ vizet vett át, csőtörés miatt ugyanakkor 2012. július 1-je és 2012. július 4-e között 1.378,8 m³ víz folyhatott el, így a felperes 16.120.010,- Ft-ot követelhet.
- 2012. augusztusban az átvett vízmennyiség ellenértéke 6.653.086,- Ft, csőtörés nem volt.
- 2012. szeptemberében 14.369 m³ elfolyt vízre tekintettel 4.379.920,- Ft-ot, 2012. októberében 4.637 m³ csőtörés miatti veszteség folytán 7.001.699,- Ft-ot, míg 2012. novemberében 24.029 m³ víz elfolyása miatt a felperes 2.104.123,- Ft-ot követelhet.
- A felperest 2013. januárjára 1.247.064,- Ft, 2013. februárban 6.496.413,- Ft, míg 2013. márciusban 9.816.238,- Ft illeti meg; ezekben a hónapokban csőtörés nem volt.

Mindezek miatt az elsőfokú bíróság az alperest 65.417.995,- Ft és ennek kamata tizenöt napon belüli megfizetésére kötelezte a felperesnek, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A pernyertesség-pervesztesség arányát a felperes javára 90-10 százalékban határozta meg, és ennek megfelelően marasztalta az alperest perköltségben.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak tartalma szerint elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az ítéletnek a 87. számú végzésre kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Az alperes hangsúlyozta: a jelentős különbség kizárólag csőtörésből származott, a szakvélemény pedig megalapozatlan. Az eljáró szakértő nem folytatott le vizsgálatot arra vonatkozóan, a mennyiségi különbségnek milyen lehetséges okai vannak, vele nem egyeztetett, a helyszínen nem járt, és vízügyi szakértői kérdésekben nem is kompetens.

Előadta, az ÚÉÁTP-n nem engedélyezte, hogy a felperes a tulajdonában lévő vezeték tolózárját kinyissa, és azon keresztül méretlenül vizet szolgáltatson. Az általa üzemeltett NA200-as vezeték elzárója egyébként nem motoros, annak állapota a telemechanikai rendszerben nem látható, már csupán ezért is alaptalan a szakvéleménynek az a megállapítása, méretlen vizet vételezett.

Kiemelte, már 2012. nyarán többször jelezte a felperesnek, csőtörés lehet az oka annak, hogy nagy az eltérés az ÚÉÁTP, valamint a RÉÁTP és a DÁTP között átadott vízmennyiség tekintetében. Nem lehet megalapozott az a kijelentés, hogy csőtörés csak 2012. szeptember 17-e és október 4-e között volt.

Hangsúlyozta, hogy az alperes - szemben a szolgáltatási szerződéssel - a 2011. november 18-ai sikeres műszaki átadások után is a RÁTP-n lévő mérő után küldte meg a számlákat, ugyanakkor e mérőt nem tudta ellenőrizni. A felperes a csőtörések miatt elfolyt víz mennyiségét folyamatosan vele fizettette meg, azonban a szakértő többszöri indítványa ellenére sem vizsgálta a 2008. január 1-je és a 2013. május 29-e közötti időszakot. A saját termelési és értékesítési adatai alapján pedig az is kétséges, hogy egyáltalán képes lett volna az adott vízmennyiség átvételére. A 2012. május 31-e előtti időszakra vonatkozó számlákban nem látta a RÉÁTP és a DÁTP fogyasztását.

Utalt arra, üzemállapotot változtatni nem tudott, az NA600-as elzárót nem nyithatta ki, az ÚÉÁTP aknáját pedig a felperes lakattal zárva tartotta. A felperes csupán állította, azonban nem bizonyította, hogy az NA200-as vezeték az ÚÉÁTP felől a ... irányában bármikor nyitva lett volna, a ... felé fizikailag sem volt képes a vizet terelni.

Véleménye szerint az elfolyt vízmennyiség három tételből: egyetlen elektronikai rendszer által sem kimutathatóan a vezeték kismértékű tömörtelenségéből adódó elfolyásból, jelentősebb csőtörésekből, valamint mosatásokból, vezetéktisztításokból származott. Kiemelte, 2011. január 1-je és 2012. május 31-e között a csőtörésekből, tisztításokból származó fogyasztási különbözet 331.034 m³, míg 2012. május 31-e és 2013. január 2-a között ez az érték 85.837 m³ volt.

Az alperes előadta azt is, hogy a felperes a 2016. december 20-án megtartott tárgyaláson keresetét nem változtathatta volna meg. Az elsőfokú bíróság azonban nem csupán ennek engedélyezésével, hanem azzal is lényeges eljárási szabálysértést vétett, hogy - a felek indítványa ellenére - igazságügyi vízügyi szakértőt nem rendelt ki. Tévedett továbbá akkor, amikor a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Mér.tv.) 6. § (1) - (3) bekezdései, valamint a felperes 2013. évi Üzletszabályzata 8.1. és 9.1. pontjainak rendelkezései ellenére nem hiteles mérő képezte az elszámolás alapját. Sérelmezte, hogy a törvényszék előadása, bizonyításai indítványait figyelmen kívül hagyta, a tanúvallomások közötti ellentmondást pedig nem indokolta. A törvényszék végül nem utasíthatta volna el beszámítási kifogását sem, amelyet még a Székesfehérvári Járásbíróság előtt 2013-ban előterjesztett, azonban csupán a szakvélemény alapján került abba a helyzetbe, hogy igényét pontosíthassa.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Kiemelte, nem valós az alperesnek az az állítása, hogy az átadott vízmennyiség értékét csak a SCADA adatsoron alapuló szakvélemény határozta meg, hiszen a leolvasások alkalmával a mérőkről készült fényképfelvételekkel együtt a mérési adatokat tartalmazó leolvasási jegyzőkönyveket az alperes megkapta, és aláírta, emellett általa is elismerten az aknához kulcsa volt, napi leolvasásokat tudott tartani. A SCADA adatai a csőtörések idejét, mennyiségét

meghatározták, és kimutatta volna azt is, ha 2012. júliusától folyamatosan jelentkezik csőtörés. Az átadott vízmennyiségről készített összefoglaló táblázata a leolvasási jegyzőkönyvekben írt fogyasztási értékeket, valamint a SCADA rendszer által jelzett adatokat egyaránt tartalmazza, az eltérés közöttük pedig három százaléknál kisebb.

A felperes hangsúlyozta azt is, a RÉÁTP és a DÁTP mérőinek összege az ÚÉÁTP-n mért vízfogyasztással csak akkor egyezik meg, ha az ÚÉÁTP-t követően, de még a régi mérők előtti szakaszon az alperes NA200-as vezetéken közvetlen vízáadás nem történik; ez utóbbit külön mérő nem mérte, és a víz a két régi mérő egyikén sem folyt át. Az ÚÉÁTP és az RÉÁTP közötti közvetlen, külön nem mérhető vízáadásra csak akkor van lehetőség, ha az alperes NA200-as vezetéke van nyitva, és nem az ő NA600-as vezetéke. Azt az alperes soha nem bizonyította, hogy a tőle átvett vízmennyiségből a ...-nak milyen mennyiséget szolgáltatott, bár ezt a szakvélemény megismerését követően is megtehetette volna. Méretlen vízmennyiség tényét pedig soha nem állította, és ilyen körülményre a szakértő is csupán lehetséges üzemzavar esetén utalt.

Az NA200-as vezeték 2012. novemberéig mindkét fél számára hozzáférhető volt, a mérőadatokat pedig az alperes aknában maga is ellenőrizhette.

A felperes utalt arra, az alperes rendszere alkalmas volt az adott vízmennyiség átvételére és értékesítésére, az ÚÉÁTP-n pedig kalibrált mérőt helyezett el, amely elszámolási mérőként szolgált; mindemellett az ellenőrző mérőket is leolvasták.

Megjegyezte azt is, igazságügyi vízügyi szakértő kirendelését arra az esetre kérte, ha az alperes a különböző lehetséges üzemállapotok valódiságát vitatja, a SCADA rendszerből nyert informatikai jellegű adatainak elemzésére pedig csak informatikai szakértőnek van kompetenciája. Keresetét még Székesfehérvári Járásbíróság áttételt elrendelő végzését megelőzően emelte fel, az alperes pedig beszámítási kifogást a per kezdeti szakaszában (2013-ban - 2014-ben) nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítélet tábla előrebocsátja, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (3) bekezdése alapján kizárólag a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül, és nem érintette annak a keresetet elutasító rendelkezését.

A másodfokú bíróság a törvényszék által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

- 2012. május 31-éig az elszámolás alapját a RÁTP-on leolvasott vízmérőállások képezték.
- A perrel érintett időszakban a RÁTP vonatkozásában 2012. május 9-én és 2012. május 24-én, míg a RÉÁTP-t érintően 2012. október 4-én és 5-én, 2012. október 15-én és 16-án, 2012. november 11-én, 2012. november 29-e és 2012. december 2-a, 2012. december 14-e és 2012. december 18-a, valamint 2013. január 17-e és 2013. január 22-e között volt felperes által is elismert csőtörés.
- Az ÚÉÁTP-t követő szakaszon található az alperes által üzemeltetett NA200-as vezeték, amely közvetlenül a ... felé megy.
- 2012. december 10-én történt meg a nyomáscsökkentő kiszerezése, melynek következtében a dunajvárosi vízhálózatról is el lehetett látni a ...-ot.

Az így kiegészített tényállás alapján az ítéletábra megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest 65.417.995,- Ft és ennek kamata megfizetésére a felperesnek.

A törvényszék helyesen indult ki abból, hogy a régi Pp. 164. § (1) bekezdéséből következően felperesnek kellett bizonyítania az átadott vízmennyiséget, míg az alperes terhére esett a csőtörések, mosatások, vezetéktisztítások miatt elfolyt víz mennyiségének bizonyítása.

Megállapítható, hogy az érintett időszakban az elszámolási vízmérők leolvasásáról a felperes alkalmazottja havonta jegyzőkönyvet vett fel, egyidejűleg az összes, mérőóráról készített digitális fényképpel az alperes rendelkezésére bocsátotta. Az alperes az elszámolási vízmérőre vonatkozó leolvasási jegyzőkönyveket rendszerint aláírta, függetlenül attól, hogy a leolvasáskor általában alkalmazottja nem volt jelen. A felperes a további vízmérőkről is leolvasási jegyzőkönyvet készített, ezeket azonban az alperessel nem íratta alá (... tanú vallomása - Székesfehérvári Törvényszék 32.G.40.051/2013/11. számú jegyzőkönyv 4. oldala).

Az alperes által is aláírt leolvasási jegyzőkönyvek a régi Pp. 196. § (1) bekezdésének d) pontja szerint teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősülnek.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a Mér. tv. 6. § (2) bekezdése alapján joghatással járó mérést nem csupán a mérési feladat elvégzésére alkalmas hiteles mérőeszközzel, hanem használati etalonnal ellenőrzött mérőeszközzel is lehet végezni. A perbeli időszakban jogszabály az adott esetre kötelező jelleggel hitelesített mérő alkalmazását nem írta elő; azt pedig, hogy 2012. december 3-áig a kalibrált mérő hibás adatokat rögzített volna, egyik fél sem állította.

Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy csőtörések, mosatások miatt nagyobb vízmennyiség folyt el a szakértő által megállapítotthoz képest. Azt az alperes üzemigazgatója, ... is elismerte tanúkénti meghallgatása során, hogy a mosatásokat, öblítéseket rendszerint levonták (Székesfehérvári Törvényszék 32.G.40.051/2013/23. számú jegyzőkönyv 3. oldala). Mindemellett a beszerzett igazságügyi szakértői vélemény aggálytalan megállapítása szerint a SCADA rendszer adataiból a csőtörések meghatározhatók, és az - nem tekintve a vízóra mozdulatlansága, valamint a vezetékszakas lezárása esetén fennálló kismértékű érzékenységet - még a szivárgásos jellegű elfolyást is kimutatja. Abban az esetben, ha jelentősebb csőtörések keletkeztek volna, a vízfolyás mértékét a SCADA rendszer kimutatta volna.

Mindezen körülményekre tekintettel nem volt perdöntő jelentősége annak, hogy az alperes NA200-as vezetéken a ... felé kormányoztak-e vizet. Annak elvi lehetőségét, hogy az átadott víz az ÚÉÁTP-t megkerülje, és a ... felé haladjon, az alperes sem vitatta, és semmi nem bizonyítja, hogy a tolózárat a felperes állította volna ebbe az irányba. Megjegyzendő az is, hogy egészen 2012. végéig az ÚÉÁTP-hez kapcsolódó akna acélajtójához mindkét félnek nem vitásan volt kulcsa.

Összegezve: a leolvasási jegyzőkönyvek, valamint a SCADA rendszer adatai alapján a felperes bizonyította az átadott vízmennyiséget, az alperes ugyanakkor a csőtörések, mosatások miatti elfolyás nagyobb mértékét bizonyítani nem tudta. Az alperes emiatt nem mentesülhet a régi Ptk. 387. §-a szerinti, a felperes által teljesített közüzemi szolgáltatás ellenében járó díj megfizetésének kötelezettsége alól.

Az ítéletábra álláspontja szerint a beszerzett szakvélemény nem aggályos, az informatikai jellegű adatok értékeléséhez az eljárás dr. szakértő 2 mérésügyi szakértői kompetenciája megfelelő. Az alperes által a szakvéleménnyel illetőleg a szakértő kompetenciájával kapcsolatosan vitatott és

kifogás tárgyát képező kérdésekben a másodfokú bíróság a szakértőt részletesen meghallgatta. A kérdésekre adott válaszok a másodfokú bíróságot is meggyőzték arról, hogy a szakértő a vizsgált kérdések megválaszolására kompetens, műszakilag értékelendő és eldöntendő kérdésekre világos logikailag jól követhető, egyértelmű választ adott. Az általa előadottak a másodfokú bíróság megítélése szerint az alperesi felvetéseket megcáfolták.

Az alperes helytelenül hivatkozott arra, hogy a felperes keresetét nem emelhette fel. A kereset felemelésére ugyanis Székesfehérvári Járásbíróságon 2013. március 4-én megtartott tárgyaláson került sor, a járásbíróság előtti eljárásban viszont nem érvényesül keresetváltoztatásnak a régi Pp. 146/A. § (1) bekezdésében foglalt korlátja.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, hogy az alperes beszámítási kifogása alaptalan, és nem kifogásolható az sem, hogy ennek elutasítására vonatkozóan a tárgyalás berekesztését megelőzően külön végzést hozott. Ennek oka azonban helyesen nem a régi Pp. 147/A. § (1), illetve (4) bekezdése - tehát a beszámítási kifogásnak az első tárgyalást követő harminc napon túli előterjesztése -, hanem a felek által nem vitatott az a tény, hogy a jelen perrel nem érintett időszakok vonatkozásában az alperes fizetési kötelezettsége jogerős fizetési meghagyáson, vagy ítéleten alapult, melyekkel szemben az alperes a régi Pp. 260. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében perújítással élhetett volna.

Mindezek miatt az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - túlnyomórészt a régi Pp. 254. § (3) bekezdésére hivatkozással annak helyes indokaira visszaütalással, az indokolás fenti kiegészítésével - helybenhagyta.

Az ítéletábra a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 1.081.270,- Ft másodfokú perköltséget; ez az összeg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése szerint meghatározott ügyvédi munkadíjat foglalja magában azzal, hogy a felperes jogi képviselőjének erre vonatkozó nyilatkozata hiányában általános forgalmi adót nem számított fel.

Győr, 2018. május 10.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Szabó Péter sk.
előadó bíró

. Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó